ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,,

ΕΜΠΛΟΚΗ ΠΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΘΟΛΙ ΕΥΣΕΩΣ

Κύριε Διευθυντά

Ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῶν ὀκτὼ τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Γλαύκου, τὸ ὁποῖον δεδόντος ἐπρόσεξεν ἡ Κοινὴ Γνώμη τῶν Πατρῶν, ὑπῆρξεν ἡ εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν προσπάθεια τῶν κ. κ. συμβούλων, οἱ ὁποῖοι πολιτικῶς εἶναι τοποθετημένοι εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅπως, τὸ μὲν ἀποδείξουν ὅτι ἡ κυβέρνησα παράταξις τῆς ΕΡΕ ἔχει ἐγκαλείψει τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, τὸ δὲ ὅτι παλύτιμος θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι καὶ ἡ συμβολὴ τῶν ἡγετικῶν παραγόντων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὴν ἀξίωσιν ἱκανοποιητικῆς κατὰ τὴν ἄποψίν των ἐπιλύσεως τοῦ συγκεκριμένου προβλήματος τοῦ Γλαύκου. Δυστυχῶς δι' αὐτοὺς ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ταύτῃ, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν, ὑπέπεσαν εἰς ἕνα σοβαρὸν σφάλμα τακτικῆς. Μετέθεσαν τὸ βάρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν λύσιν, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ τελικῶς— καὶ τοὺς προλέγομεν ὅτι ἡ λύσις αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἐξαγορά— εἰς τοὺς ὤμους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἤ, τουλάχιστον, καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ἡγέται τῆς ὁποίας, ἂν ἠρωτῶντο, ἀσφαλῶς θὰ ἀπήντων, ὅτι οὐδεὶς λόγος συνέτρεχε νὰ τοὺς ἐμπλέξουν καὶ αὐτοὺς εἰς μίαν ὑπόθεσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ 1956 ἅλα τὰ κόμματα ἐξέφρασαν ὁμόφωνον γνώμην.

Ἤδη μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, ὅπως ὁ κ. Δήμαρχος ἀπευθυνθῇ πρὸς ὅλας τὰς πολιτικὰς παρατάξεις, οἱ ἡγέται αὐτῶν καὶ πρῶτος ὁ κ. Παπανδρέου, χάρις εἰς τὰς εἰσηγήσεις, φεῦ, τῶν πολιτικῶν του φίλων καλεῖται νὰ πίῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ πικρὸν ποτήριον, τὸ ὁποῖον, ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, προωρίζετο μόνον διὰ τὴν κυβέρνησιν. Ἐκτὸς ἐάν, βεβαίως, ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εὕρῃ ὡς δικαιολογίαν, ὅτι εἶναι ἀπασχολημένος μὲ τὸν γνωστὸν «ἀνένδοτον ἀγῶνα» ὥστε νὰ μὴ τοῦ ἀπομένει χρόνος πρὸς μελέτην καὶ τοῦ θέματος «Γλαύκου» δικαιολογίαν τὴν ὁποίαν τοῦ συνιστῶμεν, ἂν μᾶς τὸ ἐπιτρέπῃ νὰ τὴν ἰσχυρισθῇ πράγματι. Ἄλλη λύσις διὰ ἦτο δυστυχῶς νὰ δώσῃ ἕνα καλὸ μάθημα πολιτικῆς στρατηγικῆς εἰς τοὺς ἐν Πάτραις φίλους του, διὰ τοὺς ὁποίους μέγας ὑπάρχει κίνδυνος νὰ κυριολεκτήσῃ τὸ λεγόμενον «ἐπῆγαν γιὰ μαλλὶ καὶ ἐγύρισαν κουρεμένοι».

Διὰ τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων, ὁ κ. Δήμαρχος, ὅστις ἀπεδέχθη, ὡς ὑπαπτεύομαι πολὺ εὐχαρίστως «τὰς εἰσηγήσεις» τῶν φίλων του κ. Παπανδρέου, καὶ μὲ πολλὴν διπλωματικότητα ἄφησε τὸ Σῶμα νὰ ἐμπλακῇ εἰς παγίδα τὴν ὁποίαν μόνον του ἔστησεν. εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων.

Διὰ νὰ κατανοηθῇ δὲ ἡ ποσότης τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, ὅπως ὁ Δῆμος ἀξιώσῃ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τὴν παραχώρησιν τοῦ δικαιώματος μετατροπῆς τοῦ «Γλαύκου» εἰς ἐπιχείρησιν διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, οἱ δημόται θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των, ὅτι συμφώνως, τοὐλάχιστον πρὸς ὅσα ἀνέφερεν ὁ κ. Κοτρωνόπουλος, αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν ὑπάρχει μελέτη πεῖθουσα ἂν ἡ παραχώρησις αὐτὴ συμφέρῃ ἢ ὄχι εἰς τὸν Δῆμον.

Ἐνδέχεται, δηλαδή, νὰ ἀναγκασθῇ ὁ Δῆμος Πατρέων νὰ ἀπευθύνῃ, μετ' οὐ πολὺ ἕνα νέον ἔγγραφον πρὸς τοὺς κ. κ. πολιτικοὺς ἡγέτας συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναφέρῃ περίπου τὰ ἑξῆς:

«Κύριοι ἀρχηγοί καὶ κύριοι βουλευταί, σᾶς εὐχαριστοῦμε διότι ἐφροντίσατε νὰ μᾶς δοθῇ τὸ δικαίωμα τῆς μετατροπῆς τοῦ «Γλαύκου» εἰς ἐπιχείρησιν διανομῆς, ἀλλὰ μᾶς συγχωρῆτε ποὺ δὲν θὰ τὸ ἀποδεχθῶμεν, διότι τῶρα βλέπομεν ὅτι δὲν μᾶς συμφέρει.

ΑΛ. Γ. Β.
Δημότης Πατρέων

ΝΑ ΣΥΓΧΩΝΕΥΘΟΥΝ

Κύριε Διευθυντά,

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα τριμελὲς Πλημελιοδικεῖον διεξήχθη ἡ δίκη διὰ τὸν σοβαρὸν τραυματισμὸν ποδοσφαιριστοῦ τῆς Παναχαϊκῆς ἀπὸ τὸν ποδοσφαιριστὴν τοῦ Πατραϊκοῦ κατὰ τὴν ὁποίαν, ὁ δεύτερος κατεδικάσθη εἰς πεντάμηνον φυλάκισιν.

Σκοπὸς τῆς παρούσης ἐπιστολῆς δὲν εἶναι νὰ σχολιάσῃ τὸ ἐπεισόδιον αὐτό, σύνηθες ἄλλωστε εἰς τὰ ποδοσφαιρικὰ γήπεδα, ὡς ἰδιαιτέρως ὑπεστηρίχθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἀλλὰ νὰ σημειωθῇ κάτι ἄλλο σοβαρώτερον ποὺ ἔπισης συνεζητήθη καὶ ἐσχολιάσθη δυσμενῶς κατὰ τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν, κάτι τὸ ὁποῖον ἤκουσαν ἀλλὰ μᾶλλον ἀπέφυγαν νὰ δείξουν ὅτι καὶ ἀντελήφθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν παρευρεθέντων καὶ ἐπισήμως μὲ τὰ ποδοσφαιρικὰ ἀσχολουμένων.

Ὑπεστηρίχθη λοιπὸν ὑπὸ τῶν συνηγόρων τῶν ἀντιδίκων καὶ τῶν μαρτύρων, ὅτι αἰτία τοῦ σοβαροῦ τραυματισμοῦ καὶ ἄλλων ἀκόμη ποὺ ἔγιναν ἢ πρόκειται νὰ γίνουν, δὲν εἶναι οἱ ποδοσφαιρισταί, ἀλλὰ οἱ διοικοῦντες τὰ διάφορα ποδοσφαιρικὰ σωματεῖα καὶ οἱ διευθύνοντες τοὺς ἑκάστοτε ἀγῶνας οἱ ὁποῖοι εἰς ἐπιδιώξει τῆς νίκης μετέρχονται, αὐτοὶ πρῶτοι, ἀντιαθλητικὰ μέσα, ἀδυνατοῦντες παραλλήλως ὡς ἐκ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως νὰ ἐπιθληθοῦν εἰς αὐτούς. Καὶ εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι πάρα πολλοὶ κρίσιμοι ἀγῶνες ἐχάθησαν, ὄχι λόγῳ ἀνικανότητος τῶν ποδοσφαιριστῶν ἀλλὰ λόγωεἐσκεμένων ἐνεργειῶν τωνμὲ ἀποτέλεσμα αἱ Πάτραι, ἡ τρίτη πόλις τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ δύναται νὰ παρατάξῃ μιὰν ἰσχυρὰ, ἐνδεκάδα ἱκανὴν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἔστω καὶ ἀνίσχυρα σωματεῖα.

Ἀποτέλεσμα πρώσματον καὶ λυπηρότατον, εἶναι ὅτι ἐκινδυνεύσαμεν νὰ εὑρεθῶμεν ἔξω τοῦ πρωταθλήματος καὶ αὐτῆς τῆς Β' Ἐθνικῆς Κατηγορίας.

Αἰτία τῆς κακοδαιμονίας εἶναι ἀναμφισβήτητως ἡ ἀδυναμία τῶν διοικούντων τὰ ποδοσφαιρικὰ σωματεῖα νὰ ἀναπληρώνουν τοὺς εἰς ἀντιαθλητικὰς ἐνεργείας προερχομένους ποδοσφαιριστάς, ὑποχρεουμένων μοιραίως νὰ ὑπακύπτουν εἰς τοὺς ἐμμέσους ἐκβιασμούς των, χωρὶς καὶ τελικῶς νὰ ἐπιτυγχάνουν τὸ προσδοκώμενον.

Ἡ ἀγορὰ ἐξ ἄλλου ποδοσφαιριστῶν ἐξ ἄλλων σωματείων, διὰ τῆς καταβολῆς ἐνίοτε σεβαστῶν ποσῶν, ξεγυμνώνει οἰκονομικῶς τὰ Πατρινὰ σωματεῖα καὶ τὰ ὠθεῖ εἰς οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, τὸ ὁποῖον καλοῦνται νὰ καλύψουν δι' ἐράνων οἱ συμπαθοῦντες φίλαθλοι.

Ποῦ ὅμως θὰ ὁδηγήσῃ ἡ τακτικὴ αὐτή; Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ποῦ στηρίζονται οἱ πρόεδροι καὶ σύμβουλοι τῶν ποδοσφαιρικῶν σωματείων, ὥστε νὰ ἐπιμένουν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν σωματείων των ὑπὸ τοιαύτας ἀπαραδέκτους συνθήκας;

Ἡ πεῖρα των τόσων καὶ τόσων ἐτῶν τίποτε δὲν τοὺς ἐδίδαξε; Καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι δὲν ὑπολογίζουν τὰ ἐξανεμιζόμενα βαλάντιά των, δὲν νομίζουν ὅτι κάποτε θὰ πρέπει νὰ σκεφθοῦν ὡριμώτερα καὶ νὰ προσπαθήσουν ὥστε ἡ Πάτρα νὰ ἀποκτήσῃ ποδόσφαιρον;

Εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ συνεχισθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις; Εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ ἐπιστρατεύωμεν ἑκάστοτε τοὺς.. πολιτικούς μας παράγοντας διὰ νὰ εἰσερχόμεθα λάθρα εἰς μίαν τῶν Ἐθνικῶν κατηγοριῶν τοῦ ποδοσφαίρου;

Ἐρωτήματα ἀναπάντητα χρόνια τώρα καὶ παραδείγματα ποὺ, δυστυχῶς, δὲν συνετίζουν τοὺς προέδρους καὶ συμβούλους τῶν σωματείων μας τῆς Α' κατηγορίας.

Καὶ ὅμως ὑπάρχει θεραπεία. Καὶ τὸ ξέρουν πολὺ καλὰ οἱ ὑπεύθυνοι. Γνωρίζουν π. χ. καλλίτερον παντὸς ἄλλου, ὅτι, ἂν θελήσουν νὰ παραμερίσουν τὶς μικροφιλοδοξίες των εἶναι δυνατὸν καὶ αὔριον ἀκόμη νὰ παρατάξουν μίαν καὶ δύο πανισχύρους ἐνδεκάδας αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἔχουν ἀνάγκην μέσων καὶ παρασκηνιακῶν ἐνεργειῶν διὰ νὰ ἐξελθοῦν νικήτριαι. Γνωρίζουν πολὺ καλὰ ὅτι δύνανται νὰ ἀποφύγουν τοὺς ἐκβιασμοὺς τῶνποδοσφαιριστῶν καὶ τὴν ἀγορὰν ξένων ποδοσφαιριστῶν. Γνωρίζουν δηλαδὴ ὅτι πρὲπει νὰ ἀποφασίσουν πλέον τὴν συγχώνευσιν ὅλων τῶν Πατραϊκῶν ποδοσφαιρικῶν σωματείων εἰς δύο μεγάλα συγκροτήματα.

Τὸ πρῶτον νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τὰς ὁμάδας Ὀλυμπιακοῦ, Θυέλλης, Ἡρακλέους καὶ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ δεύτερον ἀπὸ τὸν Πατραϊκὸν καὶ τὴν Παναχαϊκήν.

Ποιὸς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ δύο αὐτὰ συγκροτήματα δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ παρατάξουν ἀνταξίους τῆς πόλεως ὁμάδας;

Εἶναι βέβαιον ὅτι διὰ τῆς παρατάξεως πλειάδος ποδοσφαιριστῶν καὶ διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ φυτωρίου ὑπὸ ἐμπείρου καὶ καλοπληρωμένου διαιτητοῦ θὰ παύσουν αὐτομάτως οἱ ἐκβιασμοί, ἡ διαφθορὰ τῶν ἀθλητῶν καὶ ἡ διασπάθησις τοῦ χρήματος. Ἔτσι μόνον θὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀρμόζουσαν στάθμην τὸ ποδόσφαιρον τῶν Πατρῶν.

Κάθε ἄλλη ἐνέργεια εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν.

Μετὰ τιμῆς
Κ. Α. Β.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς ἅπαντας τοὺς κ. κ. Δημοτικοὺς Συμβούλους Πατρῶν.

Κύριοι,

Ἀσφαλῶς θὰ συμφωνῆτε ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μιᾶς πόλεως καὶ δὴ μεγάλης καὶ ἐντίμου ὡς ἡ ἡμετέρα, ἀποτελεῖ ἐν τῇ πραγματικότητι καὶ ἐν μικρογραφίᾳ τὸν καθρέπτην τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ δι' αὐτὸ πιστεύω ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ τάξις καὶ ἐντιμότης δέον νὰ πρυτανεύουν πάσης ἄλλης ἐνεργείας του.

Ἔχομεν ἄλλως τε, τὸ δεδόμενον ὅτι ἀνέκαθεν ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ Πατρῶν οὐδέποτε καὶ λέγων οὐδέποτε ἐννοῶ ποτὲ δὲν ἠμφεσβητήθη ἡ ἐντιμότης, ἡ καλὴ πίστις καὶ τὸ ἀφιλοκερδὲς τῶν ἑκάστοτε Δημοτικῶν Συμβούλων, ἐφ' ἧς τοὐλάχιστον ὑπάρχουν τοιοῦτοι. Περὶ αὐτοῦ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑπάρχῃ δευτέρα γνώμη ἐν Πάτραις. Διότι ἂν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπετόλμα κανεὶς ἐκ τῶν ἑκάστοτε κ. Δημοτικῶν Συμβούλων, νὰ κατηγορήσῃ καὶ μάλιστα ἐν συνεδριάσει συνάδελφόν του διὰ τινα ἐπιλήψιμον πρᾶξιν ἀσφαλῶς ὁ κατηγορῶν θ' ἀντιμετώπιζε ἄνευ ἀναβολῆς τὸν κ. Εἰσαγγελέα, δηλαδή, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, θὰ πήγαινε ἡ ὑπόθεσις «τσὶφ Εἰσαγγελέα».

Εἰς τὸ παρὸν ὅμως Δημοτικὸν Συμβούλιον, κατηγγέλθησαν κατὰ καιροὺς σοβαρώταται πράξεις, ἐξ ὧν, ἄλλαι μὲν εἶναι λίαν ἐπιλήψιμοι, ἄλλαι δὲ προσάπτονται τοῦ καθήκοντος Συμβούλων, τοὺς ὁποίους παριστῶσιν ὡς παραβάντας τοῦτο λόγῳ ἰδιοτελείας.

Δὲν θέλω ἐγὼ νὰ κατηγορήσω κανένα, οὔτε ἀναφέρομαι εἰς πρόσωπα, ἀλλὰ μόνον εἰς ὅσας σοβαρὰς καταγγελίας ἐλέχθησαν ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ διὰ τὰς ὁποίας οἱ κατηγορηθέντες ἠπείλησαν καὶ θὰ μεταφέρῃ πυραύλους «Ρέντ Τόπ».

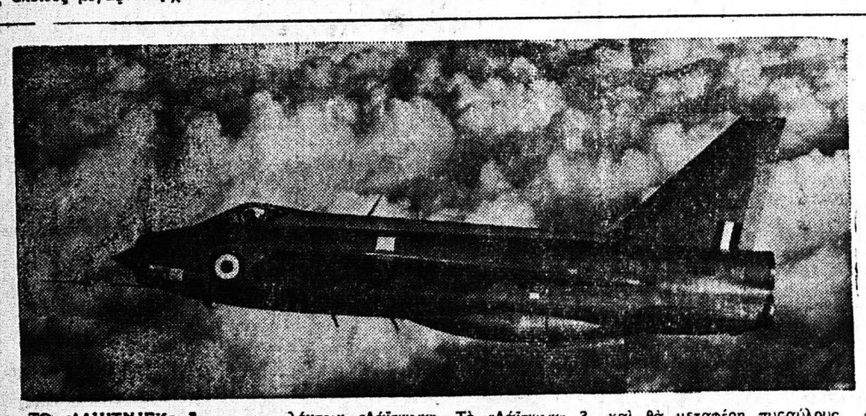

ΤΟ «ΛΑΪΤΝΙΓΚ» 3

Νέος τύπος τοῦ Βρετανικοῦ ὑπερηχητικοῦ καταδιωκτικοῦ Ἥνυκλις Ἐλέκτρικ «Λάϊτνιγκ». Τὸ «Λάϊτνιγκ» 3 θὰ εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ δύο κινητῆρας Ρόλλς — Ρόϋς νεωτάτου τύπου

ΠΑΣΧΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Δὲν ξέρω ἂν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν σας καὶ τοῦτο τὸ ἀμίμητον. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ. γέμισε τὴν Πάτρα, καὶ ἀσφαλῶς ὅλη τὴν Ἑλλάδα, σὲ φίλους καὶ μή, μὲ τηλεγραφήματα τοῦ κάτωθι περιεχομένου:

«Κύριον τάδε.. Σοῦ εὔχομαι καλὸ Πάσχα. Δημοκρατία θὰ νικήσῃ. Μὲ ἀγάπην Γ. Παπανδρέου...

Καϋμένε ΟΤΕ. τί τραβᾶς γιὰ τὴ Δημοκρατία...

Φιλικώτατα
Τακτικὸς ἀναγνώστης

ΝΑ ΒΕΛΤΙΩΘΟΥΝ

Κύριε Διευθυντά,

Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων παρετηρήθησαν ὡρισμένα σφάλματα τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλείψουν ἐὰν εἶχαν ληφθῆ τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα. Ταῦτα ὰᾶς καθιστῶμεν γνωστὸν, εἰς τρόπον ὥστε διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας, νὰ τὰ λάβουν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν των οἱ ἁρμόδιοι διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθοῦν εἰς τὸ μέλλον:

1. Ὅταν διήρχετο ὁ Ἐπιτάφιος ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς (Διάβασις πλησίον Λαχαναγορᾶς) παρ' ὀλίγον νὰ σημειωθῇ δυστύχημα, διότι τὴν ὥραν ἐκείνη ἤρχετο ἡ ἀτομοτρὶς Ἀθηνῶν Πύργου, τὸ ὁποῖον τελικῶς ἀπεφεύχθη χάρις στὸ γεγονὸς ὅτι αὕτη ἀνέκυψε ταχύτητα ἐγκαίρως. Εἶναι περιττὸν νομίζω νὰ ἀναφέρω τὸν πανικὸν ὁ ὁποῖος προεκλήθη ἐκ τῆς συμπτώσεως αὐτῆς.

Τοῦτο ὅμως θὰ ἀπεφεύγετο ἐὰν οἱ ἐπίτροποι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Ἀποστόλων εἶχον συντονισεῖ τὴν διέλευσιν τοῦ Ἐπιταφίου μὲ τὰ δρομολόγια τῆς ΣΠΑΠ.

2. Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ θὰ ἔπρεπε νὰ δείξῃ καὶ ὀλίγην στοργὴν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας, καταβρέχοντας τοὺς δρόμους ἀπὸ τοὺς ὁποίους διῆλθεν ὁ Ἐπιτάφιος διότι ἐδηλος ἦτο ἡ δυσφορία τῶν κατοίκων της ἀπὸ τὴν σκόνη, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πρόξενος ταλαιπωρίας.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Παντοπώλης

ΝΑ ΒΕΛΤΙΩΘΗ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐδιάβασα τὸ σχόλιόν σας τὸ σχετικὸν μὲ τοὺς ἐπιταφίους. Ἰδοὺ καὶ μερικὲς πληροφορίες δι' ἕνα ἀκόμη Ἐπιτάφιον: τῆς Ἁγίας Τριάδος: Τέτοιο θέαμα ἀσφαλῶς δὲν θὰ εἴχατε τὴν τύχη νὰ παρακολουθήσετε ποτὲ εἰς τὸ παρελθόν. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ Ἐπιταφίου, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ περιφερομένου Χριστουγεννιάτικου δένδρου. Τὸν εἶχαν «στολίσει» μὲ πολύχρωμα γλομπάκια, κόκκινα κίτρινα πράσινα κλπ., καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ ἐκλείψῃ ἡ κατανυκτικότης καὶ νὰ δίδεται ἡ ἐντύπωσις εὐχαρίστου πανηγύρεως. Σημειώσατε δὲ ὅτι κουβαλούσανε καὶ τοὺς ἀπαραιτήτους συσσωρευτὰς διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ρεύματος. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια ὡς προσπάθεια, ἦτο ἀξία λόγου, πλὴν ὅμως ἦτο ταυτοχρόνως καὶ ἀποτυχημένη. Οἱ φιλόθρησκοι καὶ φιλόκαλοι ἁρμόδιοι τῆς ἐνορίας ἂς ἐξεύρουν ἕνα καλλίτερον καὶ καταλληλότερον διάκοσμον διὰ τοῦ χρόνου πλέον.

Τακτικὸς ἀναγνώστης σας

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821

Κύριε Διευθυντά.

Ποῦ καὶ πῶς ἐκηρύχθη ἡ ἐπανάστασις στὸ Μωριά.

Ἀπὸ μερικὰς ἀτυχεῖς προσπαθείας μερικῶν ἱστορικῶν καὶ δημοσιογράφων ἐδημιουργήθη ζήτημα ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς ἐκηρύχθη ἡ ἐπανάστασις στὸ Μωριὰ τὸ 1821.

Ἐκ μελέτης ἀπομνημονευμάτων τῶν πρωταγωνιστῶν, ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ καὶ συμφώνως μὲ τὴν ζωντανὴν παράδοσιν κατελήξαμεν εἰς μελέτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821». Περιληπτικὸν περὶ γράμμα γεγονότων καὶ χρονολογιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σύμφωνα μὲ διαταγὴν τοῦ Καϊμακάμη Τριπολιτσᾶς προσεκλήθησαν οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἀρχιερεῖς ὅλης τῆς Πελοποννήσου νὰ μεταβοῦν εἰς Τρίπολιν δῆθεν διὰ σύσκεψιν, πραγματικῶς δὲ διὰ νὰ τοὺς φυλακίσουν.

Ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἄρχισαν νὰ μεταβαίνουν εἰς Τρίπολιν καὶ μόνον οἱ πρόκριτοι καὶ Ἀρχιερεῖς Ἀχαΐας (δηλαδὴ Πατρῶν, Βοστίτσας καὶ Καλαβρύτων) μὲ μεγάλην δύναμιν καὶ πεῖραν μὲ διαφόρους προφάσεις ἀπέφευγαν νὰ μεταβοῦν, διότι ἐγνώριζαν τί τοὺς περιμένει.

Ἐπὶ τέλους προσεκλήθησαν μὲ ἔντονον ἔγγραφον, πρὸς τὸν Διοικητὴν Καλαβρύτων Ἰμβραὴμ Ἀγὰ Ἀρναουτόγλου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμπιστευτικῶς ἔγραφε ὁ Καϊμακάμης καὶ τοῦτο: «ΕΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΟΥΝ ΝΑ ΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΚΡΙΤΟΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΑΒΗ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΙΛΗΔΕΜΕΝΟΥΣ». Τὸ μυστικὸ τοῦτο προδίδεται ὑπὸ τῆς κόρης τοῦ Διοικητοῦ Ἀϊσὲπρὸς τὸν ἀγαπημένον της Παν. Ἀσ. Φωτήλαν, ὅστις εἰδοποιεῖ τὸν Γερμανὸν καὶ Λόντον εἰς Μέγα Σπήλαιον ὡς καὶ τοὺς λοιπούς, συσκέπτονται καὶ ἀποφασίζουν νὰ ξεκινήσουν.

Στὰς 9 Μαρτίου οἱ πρόκριτοι Ἀνδρ. Λόντος Βοστίτσας καὶ ὁ Παλ. Πατρῶν Γερμανὸς καὶ ὁ Κερνίτσης (Καλαβρύτων) Πρασκόπιος. Τὸ βράδυ ἔμειναν στὰ Μαζαΐϊκα Καλαβρύτων. Ἐκεῖ συνεσκέφθησαν μὲ φίλους καὶ ὁπλαρχηγοὺς καὶ τὴ νύχτα ἔγραψαν πλαστὴν ἐπιστολὴν δῆθεν ἀπὸ Τοῦρκον τῆς Τριπολιτσᾶς, ποὺ τοὺς ἔλεγε νὰ μὴ γελαστοῦν καὶ πάνε, γιατὶ τοὺς περιμένει κρεμάλα.

Στὰς 10 Μαρτίου ἐξέδισαν πρὸς Τρίπολιν, ἀλλὰ στὸ δρόμο ἔλαβαν τὴν πλαστὴν ἐπιστολήν, τὴν διάβασαν καὶ ταράχτηκαν δῆθεν διὰ τὴν συκοφαντίαν. Καὶ ἔτσι γύρισαν πίσω, κοιμήθηκαν στὸ Καρνέσι καὶ στὰς 11 ἢ 12 Μαρτίου κατέφυγαν στὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν προκρίτων καὶ ἀρχιερέων ὑπεδήλωνε στὸ λαὸ ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἦτο ἀναπόφευκτη.

Στὰς 14 Μαρτίου ὁ Ἀναγν. Γιαννόπουλος ἢ Πάντζιος κατὰ διαταγὴν τοῦ Χαραλάμπη μετέβη στὴν Ἀκράτα νὰ ἐμποδίσῃ διέλευσιν ἐκ Σαλώνων Τούρκων διὰ Τρίπολιν. Ὁ Πάντζιος τοὺς συνέλαβε, τοὺς ἀφώπλισε καὶ στὴ Βερσοβὰ τοὺς ἐφόνευσε. Ὁ Φίνλεϋ λέγει ὅτι ἦσαν 60 Ἀλβανοί. Τὴν ἴδια μέρα ὁ Νικ. Σολιώτης καὶ Κορδῆς ἐντολῇ Χαραλάμπη ἐφόνευσαν στὸ Ἀγρίδι τῆς Νωνάκριδος τοὺς Τούρκους γυφτοχαρατζῆδες καὶ τρεῖς γραμματοφόρους τοῦ Καϊμακάμη Τριπόλεως πρὸς τὸ Χουρσὶτ στὰ Γιάννενα, ποὺ τοῦ ἐζήτει ἐνίσχυσιν. Ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐνετοίχισε στὸ μέρος αὐτὸ μαρμαρίνη πλάκα μὲ χρυσὰ γράμματα:

«ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΞΕΡΡΑΓΗ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΟΛΙΩΤΗΣ ΟΔΗΓΩΝ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ ΝΩΝΑΚΡΙΔΕΙΣ ΠΡΩΤΟΣ ΕΠΟΛΕΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΤΗΝ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821. ΕΣΤΩ ΤΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΑΙΩΝΙΑΝ».

Στὶς 16 Μαρτίου οἱ ὁπλαρχηγοὶ Χονδρογιάννης, Πετιώτης, Λαμπρούλιας, Ἀσημάκης καὶ Γιάνης Ντόλκας καὶ Γ. Δημόπουλος χτύπησαν στὴ Χελωνοσπηλιὰ τὸ Λαλαῖο Σεϊνῆ Σπαῆ καὶ τὸν τραπεζίτη Ταμπακόπουλο ποὺ μετέφεραν χρήματα τοῦ Δημοσίου, τὰ ὁποῖα ἥρπασαν.

Συχρόνως τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἄλλοι Καλαβρυτινοὶ ἐφόνευσανδύο Σπαῆδες Τριπολιτσῶτες στὰ χωριὰ Λειβορτζιοῦ κατὰ διαταγὴν τοῦ Π. Φωτήλα.

Οἱ πρόκριτοι καὶ ἀρχιερεῖς στὴ Λαύρα συνεβρίσκοντο τρεῖς φορές. Ἡ τίτη ἦταν πιὸ τραγική. Τὸ βράδυτὴς 16ης εἶχαν μαζευτῆ στὴ Λαύρα χιλιάδες προσκυνηταὶ διὰ τὴν πανήγυριν τοῦ πολυούχου τῆς Μονῆς Ἁγ. Ἀλεξίου ὡς καὶ ὁπλαρχηγοί. Ὁ Γερμανὸς καὶ Ζαΐμης ἦσαν ἐφεκτικοὶ ἐξ αἰτίας ἐλλείψεως προετοιμασιῶν.

Ἐπάνω στὴ συζήτησι ὁ Ζαΐμης λαμβάνει ἐπιστολὴ τοῦ Χονδρογιάννη καὶ τὰ φορτώματα μὲ τὰ χρήματα. Ταράσσεται ὁ Ζαΐμης, διότι γιὰ τὸ Χονδρογιάννη ἔχει ἐγγυηθῆ στὴν Τουρκικὴ Διοίκηση μὲ τὸ κεφάλι του. Κι' ἔτσι ἀποφασίζεται ὅτι ἄλλη λύσις δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν ἄμεσον ἐπανάστασιν. Τοῦτο μένει μυστικὸν μεταξὺ τῶν ἐπισήμων. Καὶ στὶς 17 Μαρτίου ἔγινε λαμπρὰ λειτουργία καὶ δοξολογία.

Στὶς 18 Μαρτίου ὁρκίζονται στὸ Λάβαρον καὶ χαράσσουν τὸ σχέδιον τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ αὐθημερὸν διασκορπίζονται ὁ καθένας στὸ πόσπο του. Ὁ Ἀνδρ. Ζαΐμης καὶ Γερμανὸς ἔφυγαν διὰ Πάτρας, ὁ Χαραλάμπης γιὰ Κορινθία καὶ Λειβάδι, ὁ Π. Φωτήλας γιὰ Τριπόταμα ἐκ φόβου τῶν Λαλαίων, ὁ Λόντος γιὰ τὸ Διακοφτό.

Στὰς 19 εἰδοποιοῦνται ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Μωριὰ συνθηματικὰ γιὰ τὴν ἔναρξι τοῦ ἀγῶνος.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ Α. Μ.,

ΧΘΕΣ ΕΤΕΛΕΣΘΗ ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑ ΚΑΙ ΕΣΤΩ ΠΡΟΣ ΓΝΩΣΙΝ ΣΑΣ.

Ν. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΟΛΙΩΤΗΣ,
Α. ΣΚΑΛΤΣΑΣ

Καλάβρυτα 19 Μαρτίου 1821